

Дуел на телевизији Б92 председничких кандидата Демократске партије социјалиста Мила Ђукановића и Демократског фронта, Андрије Мандића договорен је ради делегитимисања осталих противника. Представља истовремено и последњи покушај Ђукановића да подигне рејтинг кандидата, који је за њега најпожељнији противник у другом кругу председничких избора.

Дебата двојице кандидата снимљена је у среду на неутралној територији, у једном хотелу у центру Подгорице, а емитована је у четвртак на београдској телевизији, чија је уређивачка политика блиска Демократском фронту, односно ДПС-у.

У истом термину за петак је била планирана и завршна дебата свих председничких кандидата на Јавном сервису на коју се нико од кандидата није појавио, с обзиром на то да Ђукановић и Мандић нису потврдили учешће. На изборима 19. марта, поред њих, учествује још пет кандидата.

Ђорђе Вукадиновић, уредник Нове српске политичке мисли оцењује за Данас да је тај ТВ дуел озбиљан и добро смишљен покушај да се, заједничким снагама и у обостраном интересу, Мандић у последњем тренутку убаци у други круг председничких избора.

„Током дуела Мило је бранио Црну Гору од наводне ‘великосрпске агресије’ (и ‘цркве Србије’), док је Андрија бранио српство. А што се конкретног садржаја дуела тиче, могло се чути доста занимљивих и тачних ствари. Но, генерални утисак је да је све ово, ипак, било уприличено зато да би се њих двојица приказали као главни и једини прави конкуренти и тако помогло Мандићу да се докопа другог круга“, напомиње Вукадиновић.

Према његовим речима, чак и такав, поприлично фингиран и обостраним интересом (један брани ЦГ, други Србе) мотивисан дијалог представља неки искорак, а поготово је, нажалост, незамислив у СНС Србији, у којој десет година присуствујемо једном монологу.

И **Татјана Ашанин**, главна и одговорна уредница ТВ Вијести сматра да су Ђукановић и Мандић осмислили и реализовали ТВ дуел са циљем што бољег позиционирања у сопственим бирачким телима.

„Тиме су, бирајући преко себи блиских телевизија, неутралан терен (знаковито, посљедњи спрат Хотела Хилтон), без проблема и елементарног обзира, прескочили завршну дебату на јавном сервису са осталим предсједничким кандидатима. Тако су и прије него смо изашли на биралишта објаснили сопствени однос према општем интересу, односно, свим грађанима, без разлике на политичка и друга опредјељења. По коментарима на друштвеним мрежама и у кафанама, јасно је да се ова представа ‘примила’ на њихово бирачко тијело“, сматра Ашанин.

Оцењује да кандидати никад сложније нису деловали.

„Господски, без вике, културно“ – вичу углас, никад сложније. Истиче да у суштину нису много ни улазили.

„А суштина је да су два у многочему превазиђена и прошла политичара, побјегла од сучељавања са противкандидатима који су уз све своје грешке и пропусте, будућност црногорске политике. Занимљиво је, ипак, да је војвода Мандић (а у кампањи је признао да ни сам не зна је ли четнички војвода) преобраћен у Махатму Гандија, Ђукановићу ипак споменуо све гријехе, констатујући да је он кључни проблем Црне Горе и како овог дуела сигурно не би било да је он 30. августа 2020, преузео кормило власти“, наводи саговорница Данаса.

Она сматра и да је Ђукановић у првом делу емисије био у дефанзиви, а остао је на већ излизаној мантри о угрожености Црне Горе од Србије, СПЦ и Русије.

„Па, иако су обојица послали поруке о потреби помирења и превазилажења вишевековних подјела, актуелни шеф државе је у самој завршници отишао корак даље, поручујући, како су му Мандић и његов ДФ, због бирача које представљају, за разлику од неких међународних адреса, прихватљиви. Коначно, Мандић му је за дуел био прихватљив и као неправоснажно пресуђени актер државног удара из 2016. године“, наводи главна и одговорна уредница ТВ Вијести.

Оцењује да је тешко извучити закључке за будућност на основу порука које се шаљу у кампањи, али је један други утисак, за оне који трезвеније и без емоције посматрају ствари, евидентан.

А то је, како каже, да ће Мило Ђукановић покушати све да се домогне трећег председничког мандата и тако наврши скоро 40 година на власти, која му даје и имунитет. Мандић је у много угоднијој позицији, јер су његови супарници, али и невољни политички савезници правили огромне грешке које су га вероватно довеле на историјски максимум.

„Дан након што је интервју снимљен (зар не би било љепше узиво?) Ђукановић је распустио Скупштину, а потом расписао парламентарне изборе. На предстојећим недјељним и општим изборима, за 2-3 мјесеца, биће сасвим јасно хоћемо ли актере контроверзног ТВ дуела гледати и наредних година на истим, или другачијим позицијама“, закључује у разговору за Данас Татјана Ашанин.

А **Владимир Павићевић**, политиколог и црногорски политичар, напомиње да је сва Црна Гора гледала овај ТВ дуел и то је било веома корисно.

„Чули смо идеје и политичке поруке двојице кандидата који највероватније иду у други круг. Грађани су уочили да је Мило био дефанзивнији, више се бранио. Мандић је инсистирао на политици помирења и заједништва и очигледно се у доброј мери посветио гласачима центра. Све у свему, то је било добро и чекамо нову дебату уочи другог круга 2. априла“, објашњава Павићевић.

Бранка Латинковић, члан Форума за међународне односе европског покрета и амбасадор у пензији оцењује да је Мило у дуелу са Мандићем још једном потврдио своју политичку супериорност.

„Иако је у протеклом периоду био изузетно ослабљен, успео је да се одржи и рекла бих, сада потврди да остаје јак политички играч у Црној Гори, уз промоцију грађанских вредности у друштву. Очито да је овога пута добио и подршку европске левнице, јер му је подршку пружио шпански премијер Педро Санчез, у функцији председника Социјалистичке интернационале“, закључује Латинковићева.

Председнички избори у Црној Гори биће одржани у недељу, 19. марта, а грађани ове државе бираће између седам кандидата. Поред Ђукановића, кандидати су Јаков Милатовић из Покрета Европа сад, Андрија Мандић испред коалиције За будућност Црне Горе, Јован Радуловић као независни кандидат, Горан Даниловић (Уједињена Црна Гора), Алекса Бечић (Демократска Црна Гора) и Драгиња Вуксановић Станковић (Социјалдемократска партија Црне Горе).

Неколико кандидата, попут Милатовића и Радуловића, још су били деца када је Ђукановић почео политичку владавину која траје три деценије.

Занимљиво је да српски политичари, који претендују да једног дана буду власт или да се и сами нађу у неком таквом дуелу, нису гледали сучељавање Мила Ђукановића и Андрије Мандића.

(Данас)